

begrundelsen for at nedsætte lovens korte frist til 6 måneder henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Det foreslås endvidere at ændre kriteriet i bestemmelsens 2. led, således at der ikke længere kræves »en til vished grænsende« sandsynlighed for, at den borteblevne er død, og således, at de opregnede eksempler på tilfælde, hvor bestemmelsen kan anvendes, udgår. De pågældende eksempler omfatter formentlig i praksis en række tilfælde, hvor der kunne være mulighed for i stedet at anvende dødsboskiftelovens regler om dødsfaldskendelse, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1. Det foreslås at udforme bestemmelsen således, at den korte frist kan anvendes, hvis der – ud over de i 1. led nævnte tilfælde, hvor det ligger fast, at den borteblevne var i øjeblikkelig livsfare på det tidspunkt, hvor han eller hun sidst vides at have været i live – efter en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder er en »sædeles høj grad« af sandsynlighed for, at den borteblevne person er død.

Der er tale om en meget begrænset lempelse af betingelserne for at anvende den korte frist, men med den foreslåede formulering vil domstolene have en lidt større frihed til at inddrage alle relevante oplysninger i en samlet vurdering af sandsynligheden for, at den borteblevne er død.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil f.eks. kunne have betydning i tilfælde, hvor det er sandsynliggjort, at den borteblevne er blevet dræbt ved en omfattende naturkatastrofe, og hvor denne formodning for, at den borteblevne er død, understøttes af de øvrige oplysninger i sagen. Det kan dels være oplysninger om forholdene på stedet og katastrofens nærmere karakter og omfang, dels oplysninger om den pågældendes personlige forhold, egenskaber og adfærdsmønstre. Sådanne oplysninger kan f.eks. foreligge i form af vidneforklaringer. Der må i givet fald ikke foreligge oplysninger, der reelt afsvækker formodningen for, at den borteblevne er død, f.eks. oplysninger, der giver anledning til mistanke om, at den borteblevne kan have haft en særlig interesse i at forsvinde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.

Til nr. 2

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 4

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 5

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af, at der ikke længere gælder regler om afgivelse af forklaring under ed. Retsplejelovens almindelige regel i § 305 finder anvendelse på forklaringer, der afgives for retten af en part i medfør af borteblevnelovens § 11, stk. 2. Falsk forklaring vil kunne straffes efter de relevante bestemmelser herom i straffelovens §§ 158-160.

Til nr. 6

Om baggrunden for de foreslåede ændringer af bestemmelserne om kundgørelse af den offentlige indkaldelse henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.

Hvis der ikke foreligger oplysninger om, at den borteblevne kan være forsvundet i udlandet, vil kundgørelse – ud over i Statstidende – i f.eks. en landsdækkende dansk avis kunne anses for tilstrækkelig.

Er den borteblevne forsvundet i udlandet, kan det være relevant tillige at foretage kundgørelsen i en udenlandsk avis, der dækker det område, hvor den borteblevne sidst vides at have været i live. Endvidere kan der efter omstændighederne være anledning til at foretage kundgørelsen ved opslag på den stedlige ambassade eller et konsulat og på en eller flere relevante hjemmesider, f.eks. Udenrigsministeriets, politiets eller domstolenes hjemmesider. Dette kan f.eks. være velbegrundet i forbindelse med meget omfattende katastrofer, ulykker og lignende, hvor der i øget omfang bliver almindelig opmærksomhed om, hvordan myndighederne informerer.

Den foreslåede ændring vil have betydning også i tilfælde, hvor der ikke er rejst sag om dødsformodningsdom, men hvor den borteblevne skal indkaldes, fordi den pågældendes formue har været bestyret i 20 år, jf. lovens § 24 (som ikke ændres). I sådanne tilfælde må kundgørelse i Statstidende og i f.eks. en stor landsdækkende avis normalt anses for tilstrækkelig.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 3, indebærer, at der efter rettens nærmere bestemmelse kan afholdes retsmøde med henblik på afsigelse af dødsformodningsdom tidligst 1 måned efter, at den seneste af de foreskrevne kundgørelser af indkaldelsen, har fundet sted.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring af borteblevnelovens § 14, stk. 1, 1. pkt., er redaktionel.

Bestemmelserne i borteblevnelovens § 14, stk. 1, 2. og 3. pkt., om anke ved påtalemyndighedens foranstaltning foreslås ophævet. Bestemmelserne blev indsat i borteblevneloven under lovens behandling i Landstinget i 1946 som en parallel til de dagældende